

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, "Gledališka stolba".

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Gregorčičev večer.

Sijajen, eleganten in vzvišenemu namenu vse-skozi dostojen bil je v včerajšnji večer in kdor se ga je udeležil, ostal mu bode v trajnem radostnem spominu. Vse spletke in nasprotne agitacije nekaterih krogov neso preprečile plemenitega smotra: da se zlobno napadenemu pesniku priredi slavlje, kot izraz iskrenega našega sočutja in priznanja, da se pokaže, kako se vsi strinjamo z njegovimi ideali, kako občudujemo divne njegove poezije, kako pa soglasno obsojamo neosnovane, po zavisti in tesno srčnosti narekovane napade.

V tem plemenitem namenu sešlo se je včeraj blizu 120 gospodov iz Ljubljane, iz Borovnice, Postojne, Kamnika, z Dolenjskega, iz Kamnegorice, iz Rajhenburga, Celja, z Dunaja (dr. Vošnjak), mej njimi tudi par duhovnikov, v čitalnični dvorani, ki je bila v ta namen s cveticami, zelenjem in s slavljenca oljnato sliko, ki je je po fotografiji naslikal gosp. Magolič, bogato in okusno okrašena in razsvetljena.

Bil je to lep zbor razumnikov in dostojanstvenikov slovenskih, zbor, ki je bil tem lepši, ker je vse spajala jedna in ista misel, jedno in isto navdušenje za vse, kar je blagega in lepega, v prvi vrsti pa za pesnika Gregorčiča in njega pesniške umotvore.

Okolu 8. ure pričel se je banket, kateremu je predsedoval dr. Valentin Zarnik. Mej sviranjem vojaške godbe domačega pešpolka zvršil se je kulnarični del večera in priznavati moramo, da je g. Cesarič svojo nalogo prav dobro in v občno zadovoljnost rešil.

Za tem prišle so na vrsto napitnice. Prvi je napil dr. Zarnik presvitlemu cesarju. Navdušeni slava- in živio-klici zaorijo po dvorani, godba zavrira cesarsko pesen, katero ves zbor stoji poslušati.

Potem napil je dr. Zarnik v obširnem govoru slavljenca, pesniku Gregorčiču, katerega naj nam Bog ohrani še mnoga leta. Zdravljica ta vsprejela se je s frenetičnimi živio-klici.

Potem prečita g. Trstenjak pesnika Gregorčiča pismo, v katerem izreka najtoplejšo zahvalo vsem udeležencem pri tej slavnosti, osobito svojim tovarišem po stanu, ki naj bodo uverjeni, da jim

ostane zvest in pošten tovariš do groba; dalje tovarišem na drugem polji, gg. pisateljem, ki požrtovalno poklanjajo svoj talent narodni omiki, dalje pa osobito sl. odbornikom tega slavlja, ter izreka željo, naj vsi udeleženci zapiše svoja imena na polo papirja, ki mu bode drag spomin. Z velikim navdušenjem vsprejelo se je to pismo, še bolj pa krasna pesen, ki jo je g. Gregorčič kot „skromen spomenik“ zložil temu večeru in katera se bode v „Slovanu“ natisnila.

K tretji napitnici poprijel je dr. Ivan Tavčar besedo. V jako lepem, dovršenem govoru razpeljal je misel, da kakor je v Poljakih pri vsakej svečanosti, pri vsakej slovesnej priliki običajna napitnica „Ljubimo se“, tako mora tudi pri nas pri vseh shodih in zborih jedna napitnica veljati domovini slovenski. Končavši svoj govor napil je tako: Bog živi slovensko domovino in proroke in duhovnike slave domovine slovenske, to je: slovenske pesnike!

Mej temi napitnicami peli so pevci jeden zbor, g. Razinger pa Burgarelovo prelepo skladbo „Nazaj v planinski raj“ toli izborna, da je vsled burnega odobravanja jo moral ponavljati.

Vrsto oficijalnih napitnic zaključil je g. Ivan Hribar z jako lepo sestavljenim govorom, ki je bil z navdušenjem vsprejet, kajti njegova napitnica veljala je slovanstvu in šla je iz srca v srca.

Po oficijalnem delu vrstil se je govor za govorom, da vseh niti navajati ne moremo. Prvi oglašil se je gosp. dr. Vošnjak, ki se je nalašč z Dunaja na banket pripeljal. Njegov govor bil je jako obširen, bil je obramba Gregorčiča, ob enem pa stroga obsodba slednjega napadovalcev. Napil je: Idealnemu mišljenju in vsem, ki se žrtvujejo za narod.

Dalje so napivali: dr. Gregorič duhovnikom; M. Vošnjak iz Celja beli Ljubljani, metropoli slovenski in nje županu; g. Cvetko iz Rajhenburga v izredno lepem govoru pesniku Gregorčiču; župan Grasselli ženskemu spolu. Slednji govor bil je posebno navdušeno vsprejet, kajti bil je poln humorja in smelo trdimo, da bela Ljubljana še ni imela takega župana-governika. Razen napitnice vladiki Strossmayerju, omeniti nam je še gosp. Bučarja dovtipnega govora, ki je napil doktorjem, da bi zdravili in ozdravili (politične)

naše hipohondre in lepega govora g. Staniča iz Kamnika, katerega govora vsebino bi obširneje prijavi, da nismo s prostorom na tesnem.

Poseben užitek priredili so nam gg. pevci. G. Foerster zložil je Gregorčičev pesni „Njega ni“ krasen napev za četverspev, gg. Razinger, Pribil, Valenta, Paternoster pa so ta četverspev tako krasno peli, da smo bili kar očarani. Gotovo, da je ta najnovejši Foersterjev četverspev izmed najkrasnejših skladb, kar jih ima slovanski svet in g. dr. Dolenc govoril je vsem iz srca, ko je dvignil čašo ter napil kakor plodovitemu, tako tudi izbornemu skladatelju Foersterju.

Dodati nam je še to, da je g. Ivan Hribar izprožil srečno misel, da se osnuje oziroma zopet oživi „slovensko pisateljsko društvo“, kateri predlog je pal na rodovito polje in bode dostojen spomenik sijajnemu temu večeru, in da so se mej srčnimi živio-klici prečitale naslednje brzovjavke:

Djakovo. — Mislju dielim radost čestitih Slovencev sabranih pri veseli večeri Gregorčičevoj. Slavnemu pesniku i brači Slovincem srdačno pozdravlje
Strossmayer.

Dunaj. — Zlagaj, ubiraj, spevaj, mili slavec, v vilinskih glasih slovenskih neutrudno uzorne duhovtore; spletaj krasne vence duhovitih pesnij svojemu rodu na slavenskem jugu; vzdiguj orlovskim, solnčubližnim letom odbrane pomisli na tolažbo, ukrep, navdušenje, oblačenje Slovincem. Neusehla slava slavljenca, čast njegovim prijateljem.

Državni poslanci:

Dr. Raič, Tonkli, dr. Vitežić, Nabergoj, Obreza.

Ajdovščina. — Poziv v „Slovenci“ od sobote mora vsaki Gregorčiča poznajoči smatrati obrekovanjem. Zloba tiči v stavku: „ki ne odobravo sicer njegovih napak“. Mi z njim živeti ne vidimo na njem nikakih napak. Več častiteljev, česar ni, tudi ne vidi. Dakle morejo imeti te le namen Gregorčiča pri njega nepoznajočih očrnuti. Iz ljubezni do bližnjega posredujte, da se vsi večerniki proti pozivu kot golemu obrekovanju grajalno izjavijo. Živeli!
Dugulin.

Kranj. — Slava neumrljivemu velepesniku mučeniku Gregorčiču! Slava Strossmayerju!
Vrhovnik, kaplan Nakelski.

Postojina. — Pesniku Gregorčiču strogo pravovernemu v življenju in v vsem svojem trudu najčistejšemu, kličejo: Slava!

Rodoljubi Postojinski.

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat. nominis umbra.)

Šesto poglavje.

Seznamimo se z g. Alfredom Rosom in sosedom Greenom.

(Dalje.)

Oh, moj sin! mislil sem, jaz sem za te sanjal o drugi bodočnosti! morebiti je to boljše za te; morebiti nemaš onega državniškega veleuma niti potrebne gibčnosti in vpogljivosti, da bi se povzpел do službe kakega načelnika. Kocka se je zavrtela, ti bodeš le vsakdanji milijonar!

Zahvalil sem se Greenu, ki je prav tiho mi rekel:

Sosed, pri tem ne ostanemo. Vi poznate Margerito, dvanaajstega mojega otroka, malo mično deklico, ki ima devet let, vender je že tako okroglega života kot kaka čeca. Mislím, da jo bomo v šestih ali sedmih letih lahko naredili za gospo Hen-

rik Smithovo. Do tja pa bomo pazili na mladega moža in njegovo premoženje; zaupajte name.

To pa je bilo preveč! Jaz, doktor Lefebvre, jaz učenjak in državlján v svojej deželi, naj bi bil posvačen in zavezan temu dišavarju! Gotovo, jaz ljubim enakost; jaz sem Francos in načela od 1789 so mi evangelij.

Le mortels sont égaux; ce n'est pas la naissance, C'est la seule vertu qui fait la différence.*)

kakor pravi naš neumrljivi Voltaire.

To enakost, zahtevam, naj se proglasi povsodi, naj se nabije na oglih; rad pridam, da se to enakost vpelje tudi v naše zakone; zakone, po katerih se nikdo ne ravna. A da bi to enakost uveli v vsakdanje življenje, v naše šege in navade, nikdar, nikdar! Zmeraj bode človek, ki nič ne dela, na višem stališču, kot človek, ki si svoje prste z delom maže.

Ravno sem hotel razdreti veselje in zavrniti to nevestino srečo, ko je moja žena soseda povabila na pleče in čaj.

Danijel, rekla je Jenny, moli, vsi smo pri mizi.

*) Ljudje so mej seboj jednaki; ne rojstvo, ampak sama krepost dela mej njimi razločke.

Draga, tako sem ginjen, da celó ne vem, kaj počenjam. Moli ti mesto mene.

Bog češteni, rekla je Jenny, blagoslovi to hišo in vse, ki so v njej. Blagoslovi tudi one, ki jo zapuščajo, in naj bi ti, gospod! mej njimi našel samo čista in pokorna srca.

Vsak je izrekel: Amen, s toli pobožnim glasom, da je bil tek mojim mislim popolnem zaprečen. Opa-zoval sem zopet svoje prijatelje, svoja otroka in svojo ženo; Greena, ki je s toliko priprostostjo ustanovil srečo mojej rodovini; Henrika, ki je v šestnajstem letu z odločnostjo moža in pridnostjo mladeniča poprijel se dela, da bi si nezavisno stanje ustanovil, ter se ni strašil niti nevarnosti, niti oddaljenosti; nežno in čisto ljubezen mej Suzano in Alfredom; in nazadnje svojo ženo, svojo dobro Jenny, ki je vsa udana le na druge mislila, le za druge skrbela, telo in duša vsej hiši, matica tega panja, iz katerega je roj ušel.

In jaz, nekoristni trot, ki sem znal le godrnjati, moral sem si reči, da bodem osamljen ostal pri tem ognjišču, katero je sedaj še oživljala Suzanina in Henrikova radost. Rose je imel devet otrok, Green celó petnajst. Bog blagoslovlja velike rodbine; in če

Pulj. — Slava Gregorčiču in njega častiteljem!
Čitalnica.

Sežana. —

Sovrag je narodu, kdor dela ti zapreke
Kdor duhu tvojemu o-iro dela:
Slovenski narod zaslovel je v veke,
Odkar je struna tvoja nam z pela.

Gregorčičevi čestilci.

Dunaj. — Hrvatsko akademsko društvo
„Zvonimir“ čestita svietnoj braći Slovincem sudje-
lujuć u duhu s njimi. Pozdravlja svaki korak k na-
šemu združenju očekivajuć pobjedu slobode i uje-
diničenja. Zmajić.

Sv. Pavel v Savinjski dolini. — Slava
Gregorčiču! Živeli čestilci njegovi! Fekonja.

Rudolfovo. — Slavnemu pesniku in čestil-
cem njegovim, zbrahim njemu na čast in priznanje,
kličemo gromoviti živio. V duhu učestvuje.

Čitalnica Novomeška.

Sežana. — Večna slava slavnemu slavljen-
cu, dičnemu pesniku Gregorčiču! Bog živi narodovega
odgojitelja!

Sežansko učiteljsko društvo: Kante.

Dunaj. — Diki slavjanske poezije Gregorčiču
in slavnemu banketu kličemo jednoglasno: Na zdar!
Bolgar Nestorov, Malorus
Kostisin, Čeh Černý, Hrvat
Sturm, Danilo Majaron.

Sežana. — Mnogaja leta vrlému neustrašji-
vemu boritelju pesniku slavljenču kliče

Sežanska Čitalnica.

Žužemberk — Divnemu slavu ob krasni
Soči kličemo gromovito slavo čestilci ob zeleni Krki!
Bralno društvo v Žužemberku.

Metlika. — Obžulujem, da se ne morem
udeležiti osobno Gregorčičevega večera. Zato pa kli-
čem iz daljne Belokranjske: Bog živi še mnogo let
našega ljubljenca, pesnika Simona Gregorčiča, in
srčen pozdrav vsem častiteljem njegovim.

Notar Štajer.

Kočevje. — Bog nam ohrani še mnogo let
našega najdivnejšega pesnika Simona Gregorčiča!
Živeli njegovi čestilci!

Ambrož, Komljanec, Kragelj, Mušič.

Trnovo. — Osebo zadržan, v duhu z vami.
Slavoj Jenko.

Rakek — Slava Simonu Gregorčiču, ohrani
ga Bog še mnogo let, da bode probujal s svojimi
poezijami narod slovenski! Živeli njega čestilci!

Sebenikar, Lavrenčič.

Vrhnika. — Bog nam ohrani še mnogo let
neumornega pesnika Simona Gregorčiča, pon s Slo-
venije! Slava mu! Vsem zbranim častiteljem nje-
govim pa živeli! Simon Ogrin.

Vrhnika. — Presrčne čestitke vsem zbranim
rodoljubom! Živeli gostje Gregorčičevega večera!

Dragotin in Ivan Tomšič.

Gradec. — Gromoviti živio slavnemu pe-
sniku! Živeli čestilci njegovi! Triglav.

Vrhnika. — Vsem zbranim rodoljubom: Na
zdravje! Živel naš pesnik Gregorčič! Živela sloga!
Živela domovina! Vrhniska Čitalnica.

Ribnica. — Slava slavnemu pesniku Sloven-
cem! Živel neustrašljivi naš Simon Gregorčič! Živeli
njegovi zbrani častilci! Pereant njegovi slepostrastni
nasprotniki! Josip Klun, Albert Sežun,
Mihael Škrabec.

Dunaj. — Slovenska mladež v tujini pridru-
žuje se z navdušenjem častilecem narodovega ljub-
ljenca in želi svojemu častnemu članu, naj deluje še
mnoga leta svojemu narodu v čast in slavo svobodno,
kakor mu veleva bistri um in plemenito srce Slava
slavljenču, živeli i njega slavitelji!

Akademsko društvo „Slovenija“.

Trst. — Srčno pozdravljajo Gregorčičeve ča-
stilce in se vesele v duhu z vami

Buonavijni, gostilniki.

Postojina. — Narod, kateri ne ume pesni-
kov svojih, ni vreden, da bi se mu rodili.

Postojinska Čitalnica.

Št. Jarnej. —

Kdor je sam, lahko ga vsak zatira,
Če sam je, pasti mora še junak;
A kogar broj tovarišev podpira,
Pogum mu rase, dasi je šibak,
Steterna moč tako se v slednjem zbira,
Iz čete vse za vse močan je vsak:
Tako naj duh njegov od nas moči dobiva,
Ves naš pogum v njegovo dušo se izliva.
Zato z veseljem nove spet cvetove
Zasaja naj od nas krepko podprti,
Goji jih še naj vse življenja duve,
Pri delu naj ga najde blesta smrt!
A Bog sovražno kroti mu vetrove,
In blagoslovi mu samotni vrt,
Da cvetje krepko mu rodi in zdravo,
Prijetlom na radost, domovju v slavo!

Družba čestiteljev Gregorčičevih.

Bled. — Slava Gregorčiču!

Rihard Schrey, Oroslov Jelenec.

Postojina. — Gregorčič, dika slovenskega
naroda, osrečuj in povekšuj svoj bori narod s svo-
jimi divnimi in krasnimi umotvori še mnogo, mnogo
let! Slava Tebi! Živeli Tvoji častilci!

Ivan Lavrenčič,
not. kand.

Komen. — Neveljiva slava Gregorčiču, svetli
zvezdi na slovenskem pesniškem nebu, učiteljstva in
nežne šolske mladine prijatelju?!

Anton Leban,
nadučitelj.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 11. marca.

Večina je vajena slišati iz ust našega ministra
take izjave, ki so naravnost nasproti tolikokrat pro-
glašenemu vladnemu programu. Kakor pa je gosp.
minister danes izustil se proti Greuterju, vzbudi-
lo je največjo nevoljo ne le pri tirolskih poslancih,
ampak na vsi desnici. Greuter je namreč včeraj bil
osvetljal nezdružbe učne razmere na Dunajskem
vseučilišču in napredujoče požidovljenje, ker je že
nad 60 profesorjev in docentov židovskega rodu. Če
se bodo še zanjeprej taka imenovanja vršila, potem
bo v malo letih večina profesorjev židovska. Dalje
je Greuter omenjal znane prigodbe lanskega leta,
ko je cesar sam prišel k odprtju nove univerze.
Na vse to je g. minister Conrad danes odgovoril,
pa tako, da bi nekdanji Stremayer ne mogel huje
napadati in sramotiti katoliških tirolskih poslancev.
Za veroizpovedanje se on ne briga pri profesorjih,
le za vednost in pristavil je, da ne ve koliko je
profesorjev tega ali onega veroizpovedanja. Patrioti-
zem da je tudi na Dunaji doma, ne le na tirol-
skih gorah. Tirolskim duhovnikom je svetoval, naj
opuste svoje časnike, ker ne govore resnice in naj
si druge naročajo. (Menda N. Fr. Presse ali kak
drug židovski list.) G. minister je s to svojo izjavo
žel veliko pohvalo od liberalcev in židov. Tem
bolj razjarjena proti njemu je večina in zahteva za-
doščenje za javno osramotenje narodnih in konser-
vativnih poslancev: ona hoče vedeti, je li g. Con-
rad govoril v imenu cele vlade, kajti v tem slučaju
se bodo tudi prizadeti poslanci vedeli ravnati pri
vladnih predlogih.

Conrad je mej drugim pritrdil izreku grofa
Wurmbranda, da je dvoje vrste narodov in da more
le to enakopravno biti, kar je jednake vrednosti
(gleichwertig). Torej se po mnenju ministrovem su-
periorni in inferiorni narodi. Kaj tacega si še no-

beden prejšnjih ministrov ni upal javno izreči, ker
to naravnost v obraz bije 19. členu temeljnega za-
kona. Še le pod vlado, ki je kakor trdi, vsem na-
rodom pravična, slišimo, da se ravnopravnost deli
po subjektivnem mnenju ministrovem, kajti kdo
drugi, nego minister, bode odločeval, kateri narodi
so prve in kateri druge vrste. Zares lepa prihod-
njost nas čaka, ako vladajo taki nazori v učnem
ministerstvu.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 15. marca.

Nemške liberalne liste, pa tudi vladne je jako
razdražil govor tirolskega poslanca Greuterja v
državnem zboru, v katerem se je pritoževal,
da je na Dunajskem vseučilišču preveč židovskih
učiteljev. Sklicujejo se na državne osnovne zakone,
kateri zagotavljajo jednako pravo vsem državljanom
brez razlike veroizpovedanja. Jako čudno je sklice-
vanje na osnovne zakone v liberalnih listih. Kadar
gre za pravo nemških narodnostij, pozabijo libe-
ralci na vse določbe osnovnih zakonov. Ko bi se
kakemu židu le las skrivil, je vse židovsko častni-
karstvo, liberalno in otično po konci, če se pa
Slovani teptajo najsvetejša prava, pa le molče ali
pa še odobravajo tako rušenje osnovnih zakonov.
Sicer pa vsak nepristransko sodeč človek mora pri-
znati, da je 64 židovskih profesorjev na Dunajskem
vseučilišču vender le malo preveč. To ni v nobeni
razmeri s številom židovskega prebivalstva v Av-
striji. Jasno se vidi, da se pri podeljevanju vseučil-
liških stolic nekako posebno ozira na žide v kvar
ostalih državljanom. Kako so to strinja z jednako-
pravnostjo vseh državljanov, ne moremo preiskavati.
A reči moramo, da govor naučnega ministra, kate-
rega tako hvalijo oficijozni in liberalci in vse zavi-
janje židovskih listov nas ni preverilo, da bi posla-
nec Greuter ne imel prav. Naučni minister je v
tem slavljenem govoru tudi malo preveč osoren bil
proti narodnim pravicam slovanskih narodov. Tako
je s svojim govorom vzbudil le nevoljo na desnici.
Česki listi že jako ostro pišejo proti njegovim iz-
javam. Mogoče je celo, da bode razžaljena desnica
prisilila ga odstopiti.

Naučni ministerstvo je odločilo na
pritožbo rusinskih dijakov Levovskega vseučilišča
proti vseučiliščnemu senatu, da se grško-katoliški
slušačelji bogoslovne fakultete ne smejo siliti, da
da bi morali poslušati predavanja o pedagogiki v
poljščini. Zategadelj se bode za nje ta predmet pri-
hodnje poluletje začel razlagati v rusinskem jeziku.

Mestni zbor v Opavi sklenil je peticojo na
vlado, da se ne bo poddržavila česta gimnazija v
Opavi. To šolo ustanovila je in vzdržuje „Matica
Školska“. Ker pa to društvo težko vzdržuje to šolo,
hočejo Čehi prisiliti vlado, da bi jo poddržavila. Temu
se pa hočejo ustavljati liberalni mestni očetje, ka-
tere vse v oči bode, kar je slovanskega. Tu se je
zopet jasno pokazala pravicoljubnost šlezjskih Nem-
cev, ki slovanskemu prebivalstvu v Šleziji ne pri-
voščijo niti jedne državne srednje šole.

Četudi ogerska vlada neče nič slišati, da bi
se zopet ustanovila Josipova akademija,
vender so merodajni krogi še vedno tega mnenja,
da se pomanjkanju vojaških zdravnikov ne da dru-
gače od pomoči. Ker avstrijska vlada v tem načelno
ne ugovarja vojaški upravi, bode morda to stvar
odločilo apelovanje na krono.

Hrvat-kil ban je neki prepovedal shod slo-
vanskih pisateljev v Zagrebu, ki ga je mislil skli-
cati predsednik akademije znanostij Rački povodom
petdesetletnice preporeda hrvatske književnosti. Res
daleč so že prišle stvari na Hrvatskem.

hočemo biti modrejši od njega, prevrne našo na-
pačno modrost ter nas kaznuje z osamelostjo, po
katerej smo hrepneli. . . . Ne vem več, kaj vse
sem premišljeval; kajti Zambo je odprl duri ter je
s prestrašenim obrazom ustopivši vzkliknil:

Plat zvona! plat zvona! Poslušajte, gori!

Sedmo poglavje.

Požar.

Na prvi klic Zambov je lekar letel k oknu;
potem se je obrnil k Greenu, rekoč:

Poročnik, nas kliče; gori v dvajseti ulici.

Vodnik (sergent), pripravljen sem, odvrnil je
dišavar ter ustal. Doktor, pristavil je ter mi na
ramo potolkel, hitite, voz ne čaka.

Lepo, mislil sem, ko sem ju videl oditi z
Alfredom in Henrikom; sedaj igrajo se narodno
stražo. Narodna straža! To je darilo, katero nam
je Amerika po državljanu Lafayetteu poslala, in ki
se je pri nas prav lepo poneslo! Le tecite k tej
nepotrebni paradi, prijatelji dragi, naj vam dobro
tekne! Jaz pa ostanem doma. Kaj je govoril Green
o nekem vozu? Kaj misli, da bodem kot kako zijalo
tja tekel gledat ogenj v deželi, kjer — kakor pra-
vijo — vsak dan gori?

Pristopil sem k oknu; debel dim se je vzdi-
goval kvišku in iskre so iz njega padale; ogenj je
rastel.

Naglo, gospodine, naglo, voz se bliža, rekla
mi je nenadoma Marta.

Obrnil sem se. Pred menoj je stal Zambo s
sekiro v roci in usnjenim šišakom na glavi; Marta
je držala oprsni iz rudečega blaga in širok pas;
bila je moja uniforma, ker bil sem ognjegasec!

Jaz ognjegasilec! Ravno sem hotel očitno upreti
se tej novej razžalitvi, po usodi mi storjeni; a
Marta se me je polastila. V trenutku sem bil oblečen,
opasan, s šišakom pokrit, oborožen in posajen na
streho velikanskega voza, sredi katerega se je kadil
parni stroj. Dva krasna črna konja dirjaje odpeljala
sta gasilno brizgalno in gasilce.

Ne boj se, Danijel, vzkliknila je Marta s
povzdignjenim glasom, služil bodeš Gospodu; Naj-
viši te bode otel iz ognja, kot je otel svoje služab-
nike Sidraha, Misaha in Abdenago.

Ta svetopisemski blagoslov me je pretresel;
dišal je po požaru.

Prečudna misel, vzkliknil sem, za druge ne-
znane ljudi tvegati se lastne kože, ko bi vender
lahko imeli najete ognjegasilce!

Kaj pa govorite tu, doktor? segel mi je v
besedo oster glas, po katerem sem svojega soseda
Reynarda kot solitorja Foxa zopet izpoznal. Držav-
ljan, pristavil je, najbrže kak star zagovor ponav-
lajoč, če hočete biti svobodni, bodite sami svoji
vojščaki. Kdor si nastavlja čuvaje, ta si nastavlja
gospode. Dragi prijatelj, nadaljeval mi je, odkod
pa imate te čudovite misli? Ali vi niste prijatelj
svobode?

Svoboda čez vse! hitel sem mu nekoliko v
zadregi odgovoriti. Svojim sodržavljanom hiteti po-
magati je dolžnost in radost, katere bi ne hotel
nikomur prepustiti; ponosen sem, da sem ognje-
gasilec!

Vender ne toliko kot Green, dragi sosedi, od-
vrnil mi je človek s prepekanim obrazom. Ta je
kar vesel, da gre v ogenj! Prav vražno prekanjenje,
pristavil mi je na uho šepetaje; devilish smart
ponavljal mi je štirikrat ter mi z očmi, nosom in
brado isto kazal.

Odprl je svojo tobačnico, vzdihnil, počasi dva-
krat ponosiljal ter potem nadaljeval: Naš stotnik,
hrabri polkovnik Saint John se bode umaknil, Green
je poročnik in kaj častihlepen. Hoče postati stotnik,
da bi se tako še više vzpel. Prav vražno je pre-

Komisija **ogerske** gospodske zbornice je vsprejela vladno predlogo o reformi zbornice za podlago podrobnej debati. Proti reformi je govoril baron Pronay, posebno gorko jo je pa priporočal bivši predsednik gospodske zbornice Szögyenyi-Marich. Grof Julij Andrassy izrekel se je za reformo, vprašal je pa ministrskega predsednika, ali bi vlada hotela privoliti, da se število imenovanih članov pomanjša na 50, izmed katerih se jih bode 30 takoj, 20 pa še le v sledečih štirih letih imenovalo? Dalje, če vlada pritrdi, da sedanji titularni škofje ostanejo zbornični člani, ter bi samo novi ne bili več, in da bode smela zbornica sama voliti 50 domstirnih članov izmed onih plemenitšev, kateri vsled cenzusa prenehajo biti zbornični člani? Tisza je privolil v te spremembe. Andrassyjevi predlogi imajo namen, kakor je jasno, preprečiti, da se meščanski element preveč ne pomnoži v zbornici.

Vnanje države.

Ruske čete, ki prihajajo s Kavkaza čez Hvalinsko morje, zbirajo se v Askabadu (v Turkestanu), kamor bode v maji železnica dodelana. V Angliji mislijo, da vsekako hoče Rusija napasti spomladi Afganistan. Lord Dufferin, podkralj indijski, je že obljubil doposlati orožja in streliva. Večina indijskih knezov ponudila je podkralju svoje vojske na razpolaganje, ako pride do vojne z Rusijo, kar se pa še dvomi.

Italijanski listi priporočajo Turčiji, da naj rajši varuje svojo suvereniteto v Albaniji, kjer je v nevarnosti, kakor kažejo poslednji nemiri v Prizrenu, ne pa ob Rudečem Morju, kjer je že ugasnila. To kaže, da se Italijani ne mislijo z lepa umakniti z obrežja Rudečega Morja.

Privatna pisma iz Prizrena potrjujejo, da se ustaja širi okrog Prizrena in Kosova. Bilo je že več bojov med **turškimi** četami in Albanci. Turška vlada je poprosila neki že tudi avstro-ogersko vlado, da bi prepovedalo uvoz orožja v Staro Srbijo.

Kralj nove **kongijske** države nove belgijski kralj, ako bosta v to privolili obe zbornici. Upati je, da se bodo v tej zadevi zjedini liberalci in konservativci. Belgijski trgovci obetajo si od nove kongijske države mnogo dobička.

Francozi so po petdnevem boji prisvojili si **kitajske** pozicije okrog Kelunga. Zgubili so 40 mrtvih in 200 ranjenih.

Domače stvari.

— (V Cetinji) delajo velike priprave za prihod in dostojen vsprejem cesarjeviča Rudolfa in Štefanije. V glavni ulici stavijo se slavoloki hiše in stranske ulice se olepšavajo. Iz Zadra poklicali so znanega pirotehnika Rabiča, da s svojo spretnostjo pomnoži svečanost.

— (Obsodba.) C. kr. okrajna mestna-delegovana sodnija v Ljubljani obsodila je včeraj našega urednika na 20 gld. globe, eventualno 4 dni zapora. Zakaj, povedali bomo obširno v jedni prihodnjih števil. Naš urednik uležil bode pritožbo.

— (Osobne vesti.) Umrl je v 11. dan t. m. v Rogatci zlatomašnik gosp. Anton Gabrič, bivši župnik pri sv. Petru v Medvedovem selu in v Stopercah. — Celjski državni pravdnik g. Dulger gre v pokoj. — Zdravnik dr. Premšak ostavil je Konjice. — Pokadili so mu z ajdovico, vsaj narodnjaki.

— (Občina Šmarje pri Jelšah) prosi ministra Pražaka, da bi sodnijska pristava Rothschädela in Wagnerja premestil mej Nemce, ker bi bila bolj zadovoljna, Slovenci pa tudi, ker bi se jih iznebili.

kanjen; a naj svojo igro še toliko zakriva, jaz mu vender pazim na prste.

Fox je komaj izgovoril svoje lokave besede, ko smo se bili pripeljali na požarišče. Nikjer redarjev, nikjer družih naredeb redarske previdnosti. Radovedno ljudstvo je stalo na tlaku ob straneh ter je samo od sebe pustilo prosto sredo ulice. V trenutku je bila brizgalnica postavljena, cevi navite in vode je bilo povsodi. Ko je poročnik preiskal glavno gnezdo ognja ter vse potrebno ukazal, prišla sva z ljubeznjivim sosedom za cevi, ter jih nastavila v požar.

Pred nami je stala hiša vsa v ognji; plamen je švigal skozi razbita okna. Kar se s prvega nadstropja začujejo prežalostni, srce trgajoči kliki; neka bela podoba je kot senca mimo švignila, ženski glas je klical pomoči.

Nemudoma je k zidu pristavil Green lestvico, šel gori ter izginil v dimu.

Vražno prekanjeno, rekel mi je Fox s hudičevim obrazom, devliški smart, previdno igra, častihlepnež!

Sem prijatelj, sem, vskliknil je Rose, neprestano gasil. Z vso močjo sem privzdignil težko cev, a oči nesem mogel obrniti od okna, skozi ka-

— (Hranilnica kranjska) imela je včeraj svoj občni zbor. Razdelila je raznim dobrodušnim zavodom 20.200 gld., za „Rudolfinum“ pa razen že danih 100.000 gld. dovolila še 10.000 gld. Izkaz daril priobčimo jutri, ker nam je za danes prepozno došel.

— (Posojilnica v Makolah) dobro napreduje. Pet mesecev še le deluje, a ima že 100 društvenikov in 135 uplačenih deležev. Hranilnih ulog dobila je do konca m. m. 5748 gld., vseh prejemkov bilo je 12.975 gold. 22 kr., izdatkov pa 11.917 gold. 28 kr., mej temi 9641 gold. posojil. Vsega prometa bilo je 24.892 gld. 50 kr. Ni dvojiti, da bode ta posojilnica čim dalje naraščala, kajti izredno plodovita Dravinjska dolina potrebovala je že davno takega zavoda, s katerim jedino je možno otresti se nemčurskega upliva.

— (Razpisane službe.) Deželne sodnije svetnika pri c. kr. okrožni sodnji v Celji. Prošnje do 23. t. m. — Pri c. kr. deželni sodnji v Gradci razpisani sta mesti dveh deželne sodnije svetnikov. Prošnje po 25. t. m. — V politični upravi na Korškem mesto začasnega konceptnega praktikanta. Adjutum 500 gld. na leto. Prošnje v 4 tednih. Posebno oziralo se bode na znanje slovenščine.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 13. marca. Železnični odsek rešil je včeraj ostale odstavke predloge o se-vernici železnici.

Rod (Rhodus) 13. marca. Cesarjevič Rudolf in Štefanija ostala sta dva dni v Makri, kjer je bil lov. Danes dospela sta v Rod in bosta tudi Lindo obiskala. Vreme krasno. Visoka gosta pri najboljšem zdravju. Prihod v Pirej v 15. dan t. m. zjutraj.

London 13. marca. Vlada dobila je včeraj zvečer od ruske vlade nova zagotovila v mirovnem zmislu.

Razne vesti.

* (Črne osepnice) precej hudo razsajajo v Soboti (Tirnavi), kakor poročajo ogerski listi. 100 osob je že za njimi obolelo.

* (Potresi v Španiji) se še vedno ponavljajo. Tako poroča zadnja brzoglavka iz Madrida, da so v Alhami zadnje dni čutili zopet tri sunke močnega potresa.

Narodne-gospodarske stvari.

O kranjski čebeli.

(Citat J. Križaj v slovstveno-zabavnem večeru).

Gospoda moja! Namenil sem se danes Vam nekoliko izpregovoriti o treh kranjskih posebnostih, po katerih je dežela naša po svetu znana, in te so: kranjske klobase, kranjski raki in naše čebele. A ker klobase naše že povsod ponarejajo in je rake kuga vzela, da jih naši otroci morda še poznali ne bodo, kakor Nemci ob Renu ne poznajo zajcev, ostaja mi le še zadnje, to je: kranjske čebele, katerih izredne čednosti so tako sijajne, da jih nemško in laško plemo izpodriniti ne more. K čebelam toraj!

Naša čebelica je bila borna živalica, prav podobna Kranjcu samemu, ki v svoji pohlevnosti ne išče slave, a jo vender najde vsled bistro glave in drugih dobrih lastnostij. Mogoče, da je naša čebelica slovela tu al tam, pa to nikjer zapisano ni,

tero je bil Green zlezal; srce mi je močno bilo, nemir me je skoro udušil.

Kar se zopet prikaže Green z žensko v naročji ter jo nese doli po lestvici; množina ga je na ves glas pozdravljala.

Komaj na tleh, ustala je ženska: Moj otrok, kričala je, kje je moj otrok, kje je moja hči? Tresla se je na vseh udih, jokala, stegala roki proti gorečemu oknu ter se hotela zopet v ta plavž pognati. Zaman so jo zadržavali; iztrgala se je našim rokam, tekla proti hiši in po plamenu odgnana zgrudila se je s srce trgajočim kričanjem ter si lase pulila z glave.

Vsi so se pogledavali. Ogenj je vihral in tulil kot najhujši vihar, streha je že gorela, ter se je že hotela podreti, otrok je bil izgubljen. Ta trenutek, sam ne vem, kaj se je godilo v mojej duši: pogled te uboge matere, besede Martine, vzgled Greenov, misel, da sem Francoz, kaj vem jaz? neka pijanost me je prevzela. In tekel sem k lestvici, ter bil gori, predno sem se zavedel, kaj sem storil.

Rose mi je hotel ubraniti. Jaz sem vskliknil: Jaz sem tudi oče in tega otroka ne bodem pustil poginiti!

A v sobi prevzel me je strah; krog in krog

samo to se ve, da je slavna cesarica Marija Teresija, pozvedivši o razvitku kranjskega čebelarstva, poklicala na Dunaj našega rojaka in čebelarja J. Janšo leta 1770, da bi tam, po skušnjah, ki jih je napravil pri naši domači sivki (nemške so rujav-kaste, laške rumenkaste) učil Dunajčanje v Augarten u umetnega našega čebelarenja; to in Janševa knjižica nam je poleg ustnih sporočil dokaza dovolj, da je bilo v oni dobi naše čebelarstvo jako razvito. Žali Bog, da je od tistega časa do skoro najnovjše dobe silno propalo, kajti naša čebela je bila svetu tako malo znana, kakor težnje našega milega naroda. Uzroki tega, za naše gmotno blagostanje jako občutljivega propada so bili razni. Najbolj uvažanje sladorne tvarine iz Amerike; in ko so sled-nji začeli iz pese delati sladkor, smo morali doživet, da je bil leta 1856 fini kolonjaž, dražji ko med.

Še le kakih 18 let je, kar so našo čebelico spravili baron Rožič, Langer in deloma tudi Porenta v slavo, in to tako, da vnanji svet danes ne zahteva le njenih pridelkov, ampak njo samo.

In od slej gre leto za letom milijone teh živalic po vsem svetu, kajti dobre lastnosti naše čebele: uztrajnost, pridnost, plodovitost in pohlevnost se ne nahajajo ne pri laški, katera je lena, ne pri nemški, katera je komaj 1/4 del tako rodovitna ko naša. vrhu tega pa kaj rada pika.

Zadnja leta je šlo po 3000 „koli“ živalic križem sveta in zanje je priromalo najmanj 25.000 gld. v našo deželo. Po tem na videz velikem izvažanju bi se marsikdo bal, da bi nam te tvarine ne zmanjkalo, pa tega ni misliti, kajti kljubu neugodnemu vremenu, ko so čebele rojile, stavila je kranjska minulo leto kakih 40.000 panjev v ajdovo pašo, od katerih je šlo dve tretjini na prodaj. zadnja tretjina pa je ostala za plemo; torej vsekako lepo število za nov zarod.

Dobiček od čebel ima pri nas večinoma kmetič starec, ki pri čebelnjaku žuli svojo „čufalco“, in ima ob pridelku svoje leteče rodbine priboljšek za svoje stare dni, brez velikega truda in brez vseh stroškov.

Ali kakor marsikje pri nas, začela je v to mirno delavnost tuja roka utikati se, ter nas obsipati s svojim za nas popolnem nepravičnim orodjem in s svojo, za naše kraje čisto neprimerno in celo škodljivo ter neizpeljivo metodo, jaz menim tu nemško metodo, katera v naših krajih ugaja jedino le tistim, ki imajo čebele zgolj za kratek čas; tam pa, kjer se čebelarji na dobiček, se vsakdo ogiblje stroškov in zamude časa; vrhu vsega tega mi je omeniti, da imamo pri nas le potovalno čebelarstvo, in da si z Dzierzonovim, Sumperjevim ali pa Berlepševim panjem ne u. am priti do Šiške, tem manj v kako daljno pašo. — Vsled tega je umevno, da so se tisti hudo spekli, kateri so se nemške metode poprijeli, in da se ta pri nas ni mogla udomačiti. Kranjec ostal je tu konservativen in upati je, da kar se tiče čebelarstva, ne bode več poslušal tujih „šolmostrov“.

Konečno še to: Čebelar je skoro vseskozi dobroljčen človek, ne le svojim živalicam, ampak tudi ljudem. Statistika kaže, da mej čebelarji skoro ni hudodelnikov. Ako prvi ponedeljek po malem Šmarnu, ko se shajajo čebelarji cele dežele pred franciškan-skim samostanom, ogledate krdelce resnih mož, bi vse prej mislili, kakor da se tu cena stavi čebel-nim pridelkom. Ves razgovor se vrši tu jako dostojno in tiho, ter v čast naših čebelarjev le še omenim, da mestno redarstvo še ni imelo uzroka, tu posre-dovati, kakor se to zgodi vsaki drugi somenj. To je gotovo kolikor toliko upliv dobre živalice na člo-veško srce. Zatorej živila kranjska čebelica in nje zavedni gojitelji!

je švigal ogenj, lesenina je pokala, oknica so rož-ljala, nekako čudno, neprijetno ropotanje. Vro-čina me je dušila, dim slepil; začnem klicati. Nič odgovora. Kričim, le glasu ni. Skoro obupal sem bil. Kar mi svetel plamen skozi temoto pokaže nasprotne mi duri. Ključavnico s sekuro razbiti, v stanico skočiti, leteti k zibeli, v katerej je otrok jokal, ta zaklad v naročje vzeti, — to vse bilo je delo trenutka. Kolika radost! a bila je kratka. Od dima obdan, na pol zadučen se nesem več zavedal, kje sem bil; srce mi je močnejše bilo, po glavi se mi je mešalo, izgubljen sem bil.

Sem, sem, doktor, sem le, Danijel! klical mi je Rosov glas; le naprej, a pazite!

Svet je bil moder; komaj sem se bil obrnil, ko me je močan vodni tok, vojen od spretno roke lekarjeve, od glave do nog poplaval, ter me skoro zvrnil. Hvala temu toku, ki je za trenutek ustavil plamen in dim razgnal; zagledal sem okno, tja letel, stopil na lestvico ter se spustil na tla, ves črnen in kadeč se kot pomočen živ ogorek. Tren- po-zneje se je streha porušila s strahovitim p. anjem. Marta je imela prav; Bog me je otel kot Abdenago.

(Dalje prih.)

Vzmemirajoča bolezen, za katero bolehalo mnogobrojni ljudje.

Bolezen se začne z nezadovoljstvom in želodci, pa se razširi po vsem životu, ako se zane-
mari, loti se obisti, jeter in prsnih slinavk, celo
zlezne sisteme, tako da zadeti le žalostno životari,
dokler ga smrt ne odreši trpljenja. Bolezen se po-
gostem zamenja z družimi boleznimi, ako si bode
pa bralec stavljal sledeča vprašanja, bode lahko takoj
spoznal, če boleha za tako boleznijo: Ali čutim po
jedi težave, bolečine in teško sapo? Ali me obhaja
neka omotica, težeče čuvstvo, katero spremlja za-
spanost? Ali so oči rumenkaste? Ali se nabira zju-
traj na nebesu in na zobeh debel, masten slez, ka-
teri je v zvezi s slabim okusom v ustih? Ali je
jezik bel? Ali je desna stran napeta, kakor bi jetra
otekala? Ali se mi zapira? Ali se mi vrti v glavi,
kadar vstanem? Ali je odločba obisti redka in temne
barve in če se na dnu vsede gošča, ako nekaj časa
stoji? Ali vre jed v želodci kmalu, ko se je zaužila,
in nastaja napihovanje in pogosto vzdigovanje? Ali
srce pogostem hudo tolče? Ti različni simptomi se
morda h kratu ne prikažejo, bolnik pa na njih za-
poredoma boleha, kolikor bolj da napreduje strašna
bolezen. Ako je bolezen že stara, nastopi suh kašelj,
kateremu sledi kašelj z izmečki. Ako je bolezen že
dalje napredovala, zadobi koža umazano, rujavo
barvo, noge in roke pa pokriva mrzel, masten pot.
Ko že obisti in jetra huje bolehalo, začne se rev-
matične bolečine, pri katerih navadno zdravljenje
nič ne pomaga. Ta bolezen navstane iz neprebav-
ljivosti ali dyspepsije, katera se lahko odpravi, ako
se vzame malo dozo pripravnega zdravila. Zato je
velevažno, da se ta bolezen koj z začetka prav zdravi,
kajti tedaj zadostuje malo zdravila; ako se je pa
že bolezen bolj ukoreninila, mora se pravo zdravilo
tako dolgo rabiti, da se poslednji sledovi bolezni
odpravijo, slast do jedi povrne in prebavljivi organi
popolnoma ozdravijo. Najgotovšeje in najboljši sred-
stvo proti tej bolezni je gotovo „Shäker-ekstrakt“,
rastlinski preparat, ki se dobiva pri vseh spodaj pod-
pisanih lekarnah. Ta ekstrakt prime bolezen pri ko-
renini ter je radikalno odpravi.

Osobe, kojim se zapira, trebajo „Seigel-ovih
omehčilnih pil“ (Abführ-Pillen) v zvezi s „Shäker-
ekstraktom“. Seigel-ove omehčilne pile ozdravijo
zapreje, odpravijo mrzlico in prehlad, glavobolje in
zlatenico. To so najvplivnejše, najpripravnejše in
najdovršenejši pile, katere so se že kdaj napravile.
Kdor jih je kdaj poskusil, bode jih gotovo dalje
rabil. Vplivajo počasi in brez bolečin.

Cena 1 steklenici „Shäker-ekstraktu“ gld. 1.25,
1 škatlici „Seigel-ovih omehčilnih pilam“ 50 kr.
Lastnik „Shäker-ekstrakta“ A. J. WHITE, Limited,
21 Farringdon Road, E. C. v Londonu.

Zastopnik in korespondent ter glavni razpošiljavec:
(144—1) JANEZ HARNJA,
lekar „Pri zlatem levu“, Kremsier, Moravsko.

Dobi se v sledečih lekarnah: Ljubljana: J. pl.
Trnkoczy. Idrija: Wato. Metlika: F. Wacha. Ra-
dovljica: A. Roblek. Novomesto: D. Rizzoli. Kam-
nik: Močnik. Vipava: Kordas. Celovec: P. Birnbach-
er, J. Nussbaumer. Beljak: Dr. Kumpf. Breze:
Aichinger. Hermagor: J. Weth. Trbiž: J. Siegel.
Wolfsberg: J. Huth. Gradec: F. Ks. Gschilay „pri
sv. Ani“. Maribor: W. König, J. Noss. Celje: Kupfer-
schmitt, Marek. Bruck na M.: Langer. Gleichens-
berg: Dr. Fürst. Konjice: Pospisil. Kindberg: Pez-
ledrer. Leibnitz: Russheim. Ljubno: J. Pferschy.
Ptuj: Behrbalk, Eliasch. Rottenmann: F. Illingov
naslednik. Stainz: V. Timouschek. Weitz: C. Mally.
Trst: J. Dr. Faraboschi „al Camello“. Gorica: D.
Christofolletti. Novigrad: Gionović. Sušak pri Reki:
Wertheimstein. Spljet: Tocigl. Zader: N. Androvič
in skoraj v vseh lekarnah drugih mest v monarhiji.

Tuji:

12. marca.

Pri Slonu: Tonello z Dunaja. — Chmel iz Brna. —
Zenkovitsch, Liberman iz Trsta.
Pri Maillet: Lindner z Dunaja. — Beschofski iz
Linca. — Oser, Polzer, Haudl, Schoper, Altman z Dunaja.
— Berthold iz Prage.
Pri avstrijskem cesarji: Valušić iz Podgrada.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
12. marca	7. jutraj	740.98 mm.	— 1.8° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	738.54 mm.	5.2° C	z. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.02 mm.	— 0.4° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 1.0°, za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 13. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 20	kr.
Srebrna renta	83	55
Zlata renta	107	90
5% marcna renta	99	10
Akcije narodne banke	864	—
Kreditne akcije	300	40
London	124	40
Napol	9	80 1/2

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

C kr cekini	5 gld. 81	kr.
Nemške marke	60	55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	129
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108	80
Ogrska zlata renta 6%	—	—
4% papirna renta 5%	98	95
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	115
Zemlj. obliq avstr. 4% zlati zast. listi	123	50
Prior. obliq Elizabetine zapad. železnice	114	—
Prior. obliq Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gld	178
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gld a v.	215	10

Poslano.

(7—10)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER

najčistije lužne
KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Oznanilo.

Vsem gospodarjem, kateri potrebujejo

žičnih žeblicev (Drathstiften),

naznanjamo, da jih mi pošiljamo po poštenu povzetju za
ravno isto ceno, kakor jih pošiljamo v tuje kraje prodajal-
cem. Obrnite se torej vsi gospodarji na nas, ker poština
čisto malo stane; če jih pa kdo več skupaj potrebuje, mu
jih pa lahko po železnici pošljemo. Torej, slovenski gospo-
darji, le pri nas dobite žične žeblice po jako nizki tovarniški
ceni. — Naročila se hitro izvrše.

S spoštovanjem

FRAN PIRC in sinovi,

v Kropi, pošta Kropa (Kropp), pri postaji Podnart,
na Gorenjskem. (128—3)

Oznanilo.

Na Logu, mej Ljubljano in Vrhniko, poleg ve-
like ceste se dá

hiša z gospodarskim poslopjem

posestnice Marije Petrič, sposobno za vsako kupčijo ali obrt-
nijo, takoj ali o Sv. Juriji 1885 v najem. (132—3)
Več o tem se izve pri Fran Ogrinu na Vrhniki.

Mejnarodna linija. Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v
Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih
cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, odhod okoli 25. dne marca 1885.
Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.
Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano
d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Poročilo velike važnosti!

Zanesljivo in radikalno ozdravljenje

epilepsije

(padavice)

z novim, temeljito izkušenim sredstvom.

Dočim se je tudi po neprestani porabi bromo-
vega kalija le v redkih slučajih moglo konstatovati
ozdravljenje te bolezni, se je sedaj posrečilo pripra-
viti zdravilo, ki je pokazalo največje uspehe, zanes-
ljivo in radikalno pomaga v vseh kroničnih slučajih
ter je zategadelj velikega pomena za vse bolnike, ki
so dozdaj zastoj iskali pomoči proti tej strašni bo-
lezni.

Mnogobrojna spričevala in premije od oseb vseh
stanov.

Za ozdravljenje potrebna zdravila z vodilom,
kako jih rabiti, razpošiljajo se v originalnih zavitkih
proti poštenu povzetju ali predpošiljati zneska
20 frankov ali 16 mark. (110—3)

Naročila naj se adresujejo neposredno na me.

S. Riebschlager, specialist.

Berlin S., Brandenburgstrasse 35.

Prava marzeilska galerta

je najgotovšeje, najhitrejši in največje sredstvo za či-
stenje in zboljšanje vina in jamej se za najboljši
uspeh; dobiva se pri (30—18)

A. HARTMANN-u,

v Ljubljani, Tavčarjeva palača.

za hitro pripravo naravne,
okrepe joče kopeli smrekovih
igel. Cena steklenici 40 kr.,
12 steklenic 4 gld. av. v. pri
Juliji Bittner-ji, lekarni v
Reichenau-u, Sp. Avstr.;
zaloga v Ljubljani pri Jul.
pl. Trnkoczy-ju in v mno-
gih lekarnah cesarstva.

NB. Za veliko banjo zadostuje jedna steklenica, za
(143—1) kopalni stol 1/2 steklenice.

Za bližajočo se sezijo

poročila

najstarejša in najglasovitejša

firma za sukno

MORICA BUMA

v Brnu

(ustanovljena leta 1822)

pristno Brnsko volneno blago.

Jako lepi in modni vzorci za celo obleko od gld.
1 do gld. 6 meter. Bogata izbér sukna za suknje
(Streich- und Kammgarnrockstoffe) od gld. 3 do gld. 7
in sukna za hlače, najnovejši vzorci, od gld. 1 do
gld. 6 meter. Črni Peruvians za suknje in Tos-
kins za hlače od gld. 3 navzgor do gld. 6, gld. 7 in
više meter.

Velika zaloga vsakovrstnega sukna za civilne
in vojaške obleke, livrje, cerkve, biljarde
in vozove. Sukna za požarne straže, veteranska
in strelska društva in druge korporacije. —
Normalnega volnatega blaga za zgornjo obleko,
kakor normalnih posteljnih in popotnih odevi
po sistemi prof. Gustava Jägerja v Stuttgartu bo-
gata izbér.

Pristni angleški potni plaidi, 3 metre 50 cm.
dolgi in 1 meter 60 cm. široki, po gld. 3, 4.75, 5.25 do
gld. 16.

Uzorke zastoj in franko. Blago razpošilja samo
proti poštenu povzetju ali gotovemu predplačilu. —
Pošiljave, katerih vrednost znaša gld. 10, pošiljajo se
franko.

Gospodje krojaški mojstri dobé na zahte-
vanje vzgledne knjižice z mnogoštevilnimi vzorci
franko. (107—3)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bo-
lezni v elodci,

in nepresežno zoper neslast
do jedi, slabi želodec,
smrdeto sapo, napihne-
nje, kislo podiranje, šči-
panje, katar v želodci,
zgago, da se ne nareja
pesek in pšeno in slez,
zoper zlatenico, gnuš in
bljuvanje, da glava ne
boli, (če izvira bolečina iz
želodca), zoper krč v že-
lodci, preobloženje že-
lodca z jedjo ali pijačo,
črve, zoper bolezni na vra-
nici, jetrah in zoper zlato
kilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna
Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna
Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem
mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip
Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Go-
rici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini:
lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J.
Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Šavnik.
V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radov-
ljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph.
Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V
Škofjeh Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš iz-
delek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se
kupi samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj
se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kap-
ljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno be-
sedo: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady &
Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena
z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in
na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske ma-
tere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sod-
nijsko spravično varstveno znamenje in zavoj
mora biti zapečaten z našim varstvenim zname-
njem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki ne-
majo teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot po-
narejeni in prosimo, naj se nam taki slučaji takoj na-
znanijo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in
prodajalci. (90—5)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.